

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๖๘/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๔/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๑ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๗

{	ระหว่าง	นางสาวอรุณี คำพัก หรือนางสาวกัญญกร สิงหนันท์	ผู้ฟ้องคดี
		คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง ที่ ๑ นายกเทศมนตรีตำบลเวียงมอก ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๑/๒๕๖๐
หมายเลขแดงที่ บ. ๔๒/๒๕๖๔

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่ง
เจ้าพนักงานธุรการ ระดับปฏิบัติงาน สังกัดเทศบาลตำบลเวียงมอก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่ง
เทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๕๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดี
ออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน
๒๕๕๙ กรณีผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสหกรณ์ออมทรัพย์
พนักงานเทศบาล จำกัด ตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๓๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม
๒๕๕๕ โดยได้เก็บเงินจากสมาชิกเพื่อนำส่งสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แต่ไม่ได้้นำส่งเงินค่าหุ้นและเงินกู้
ให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เป็นเวลา ๕ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ - เดือนตุลาคม ๒๕๕๖
เป็นเงินจำนวน ๒๓๗,๐๗๒ บาท และได้นำส่งเงินดังกล่าวให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เมื่อวันที่
๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ

/หน้าที่...

หน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองและผู้อื่นได้รับประโยชน์อันมิควรได้ ตามข้อ ๗ ของประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ และได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๒๓.๒/๓๐๒๐ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้งผลการพิจารณา อุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ โดยให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ และคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ที่ลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ดำเนินการสอบสวนโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้ กล่าวคือ ไม่ได้มีการสอบถามผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร แล้วบันทึกถ้อยคำ ไว้เป็นหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖๐ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงาน เทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดียื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือและนำสืบเพื่อแก้ข้อกล่าวหา ตามข้อ ๖๑ วรรคสาม ของประกาศฉบับเดียวกัน นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคณะกรรมการ สอบสวนฯ ได้เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี เนื่องจากยังมีเจ้าหน้าที่รายอื่นที่มีหน้าที่ รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดเก็บและนำส่งเงินค่าหุ้นและเงินค่างวดชำระหนี้ให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แต่กลับไม่มีการรายงานข้อเท็จจริงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ดังกล่าว โดยให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว เนื่องจากการที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ ในการรวบรวมเงินจากสมาชิกเพื่อจัดส่งให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ นั้น เป็นเพียงการอำนวยความสะดวกให้กับสมาชิกเพื่อจะได้ไม่ต้องนำส่งเงินด้วยตนเองเท่านั้น จึงถือเป็นการแต่งตั้งให้ ปฏิบัติงานนอกเหนือจากหน้าที่ราชการ และการแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไม่ได้อาศัย ฐานอำนาจตามกฎหมายใด การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เข้าองค์ประกอบความผิดทางวินัยฐานทุจริต ต่อหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีคำสั่งลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ก็ไม่ได้ทำให้

/ความเดือดร้อน...

ความเดือดร้อนเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับหมดสิ้นไป เพราะผู้ฟ้องคดียังต้องถูกปลดออกจากราชการตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ที่ลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ที่มีมติเห็นชอบให้ลดหย่อนโทษจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ แจ้งตามหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๓.๒/๓๐๒๐ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ที่ลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไว้ก่อนเป็นการชั่วคราว ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณารายงานผลการดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดี ประกอบความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ (พนักงานเทศบาล) ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งพิจารณาขั้นตอนและวิธีการดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดี กรณีได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้รับผิดชอบหน้าที่ในการเก็บเงินสมาชิก เพื่อนำส่งสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้นำส่งเงินค่าหุ้นและเงินกู้ให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เป็นเวลา ๕ เดือน เป็นเงินจำนวน ๒๓๗,๐๗๒ บาท จนทำให้มีการทวงถามจากสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ต่อมาเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้นำส่งเงินให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เป็นเงินจำนวน ๒๓๗,๐๗๒ บาท โดยผู้ฟ้องคดีได้รับสารภาพว่ากระทำผิดจริงตามข้อกล่าวหา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้รับสารภาพและให้การเป็นประโยชน์แก่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและนำส่งเงินคืนเรียบร้อยแล้ว จึงให้ลดโทษลดชั้นเงินเดือน ๑ ขั้น แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เนื่องจากเทศบาลตำบลเวียงมอกดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดีเป็นขั้นตอนกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรง จึงให้เทศบาลตำบลเวียงมอกกลับไปดำเนินการตามกระบวนการวินัยอย่างร้ายแรง แล้วรายงานผลการดำเนินการทางวินัยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาต่อไป และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงสอบสวนเพิ่มเติมว่าพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำ ความผิดในฐานความผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือวินัยร้ายแรงอย่างไร และเหตุที่ผู้ฟ้องคดีไม่นำเงินค่าหุ้นและ

/เงินกู้...

เงินกู้ส่งให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ได้นำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวหรือมีการนำเงินไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ของทางราชการหรือไม่ อย่างไร แล้วรายงานคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยฯ ในการประชุมครั้งต่อไป ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ ได้พิจารณารายงานผลการดำเนินการทางวินัยของผู้ฟ้องคดี ประกอบความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยฯ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ตลอดจนเอกสารการสอบสวนวินัย รวมทั้งได้เทียบเคียงมาตรฐานการลงโทษของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีถือเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ การลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ควรลงโทษให้ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปราณีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ จึงมีมติเห็นชอบให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยฯ ในส่วนของการพิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีนั้น คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ (เทศบาล) ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณารายละเอียดตามเอกสารการอุทธรณ์ ประกอบกับข้อกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็นว่า การดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงของคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา โดยผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพว่าไม่ได้นำเงินค่าหุ้นและเงินกู้ส่งให้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เป็นเวลา ๕ เดือน โดยมีสาเหตุมาจากภาระครอบครัวและหนี้สินจำนวนมาก การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนฯ จึงถูกต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดแล้ว และจากรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) พบว่า นางศิริพร ปิ่นแก้ว ผู้อำนวยการกองคลัง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึง หัวหน้าสำนักปลัด ขอให้แจ้งผู้ฟ้องคดีให้จัดทำรายงานชี้แจงข้อเท็จจริงถึงสาเหตุแห่งการไม่นำส่งเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ จำนวนดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทำบันทึกชี้แจง แต่ได้นำส่งเงินดังกล่าวแก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ไปแล้ว ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้รับสารภาพว่าไม่ได้นำส่งเงินค่าหุ้นและเงินกู้ให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เป็นเวลา ๕ เดือน จึงมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคณะกรรมการสอบสวนฯ จึงมิได้เลือกปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดีโดยไม่เป็นธรรม โดยการไม่ดำเนินการทางวินัยกับนางศิริพร และนางกาญจนา เทือกถา คณะกรรมการเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าการแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการผู้ทำการเก็บเงินส่งสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ถือว่าเป็นการแต่งตั้ง

/ให้ปฏิบัติ...

ให้ปฏิบัติงานนอกเหนือจากหน้าที่ราชการ จึงไม่เข้าองค์ประกอบความผิด ข้อ ๑ และข้อ ๒ และผู้ฟ้องคดีไม่เคยรับสารภาพว่าได้กระทำผิดวินัยร้ายแรงตามที่คณะกรรมการสอบสวนฯ แจ้งข้อกล่าวหาว่า เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๓๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ โดยรับผิดชอบการเรียกเก็บเงินจากสมาชิกเพื่อนำส่งสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ จึงถือว่าเป็นการมอบหมายหน้าที่ราชการ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับผิดชอบและจะต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด และผู้ฟ้องคดีก็ให้การรับสารภาพว่า ไม่ได้นำเงินค่าหุ้นและเงินกู้ส่งให้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เป็นเวลา ๕ เดือน จริง โดยให้เหตุผลว่าจำเป็นต้องนำเงินดังกล่าวไปใช้หนี้ ดังนั้น พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีถือเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกดำเนินการทางวินัยมาก่อน เป็นการกระทำผิดครั้งแรก ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้นำเงินส่งคืนสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แล้ว จึงเห็นควรลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการ และรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ได้พิจารณาเรื่องอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของผู้ฟ้องคดี ประกอบความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (เทศบาล) ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยที่ประชุมได้มีมติเสียงข้างมาก ๑๔ เสียง ต่อ ๒ เสียง เห็นชอบให้ลดหย่อนโทษให้แก่ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า การดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ได้ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ตั้งแต่ขั้นตอนการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) จนถึงขั้นตอนการสรุปรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) อันเป็นการดำเนินการตามข้อ ๖๐ ข้อ ๖๑ ข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ของประกาศดังกล่าว โดยคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ถือเอาข้อเท็จจริงตามรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๐๕๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ ประกอบคำให้การรับสารภาพของผู้ฟ้องคดีที่รับสารภาพว่าไม่ได้นำส่งเงินค่าหุ้นและเงินกู้ให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด จำนวน ๕ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ - เดือนตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๒๓๗,๐๗๒ บาท จริง กรณีจึงถือว่าเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง คณะกรรมการสอบสวนฯ จึงสามารถข้ามขั้นตอนการปฏิบัติตามข้อ ๖๐ วรรคสี่ ของประกาศดังกล่าว คือ คณะกรรมการสอบสวนฯ จะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้

/และสามารถ...

และสามารถที่จะทำการสรุปรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อส่งลงโทษผู้ฟ้องคดีได้ทันที แต่คณะกรรมการสอบสวนฯ เลือกที่จะสอบสวนต่อไปเพื่อหาสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดในครั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้มีการประชุมและแจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ตามข้อ ๖๑ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้เรียกตัวผู้ฟ้องคดีมาบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งผู้ฟ้องคดียังคงให้การรับสารภาพตามที่ถูกกล่าวหา เนื่องจากมีปัญหาสุขภาพและภาระที่ต้องรับผิดชอบเป็นจำนวนมาก สำหรับอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บและนำส่งเงินสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด อาจเป็นอำนาจหน้าที่ของกองคลัง แต่เมื่อพิจารณาแล้วพบว่ากองคลังมีหน้าที่ควบคุมรับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ของงานการเงินและบัญชี งานพัสดุและทรัพย์สินของเทศบาล แต่การจัดเก็บและนำส่งเงินสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ไม่ใช่การจัดการเกี่ยวกับการเงินของเทศบาล จึงหาอาจเป็นหน้าที่ของกองคลังโดยตรงไม่ อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้อาสามาทำงานเองด้วย เพื่อที่จะได้รับค่าตอบแทนเป็นรายปี ซึ่งข้อบังคับของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ระบุเพียงว่า เพียงแค่เป็นสมาชิกของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ก็สามารถเป็นเจ้าของหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการเก็บเงินของสมาชิกเพื่อนำส่งสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ได้ ประกอบกับคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอกที่ ๓๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ได้แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเพียงคนเดียวให้ทำหน้าที่รับผิดชอบเรียกเก็บเงินจากสมาชิกเพื่อนำส่งสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ภายในระยะเวลาที่กำหนด และรับผิดชอบในการประสานงานกับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เรื่องการกู้เงินให้แก่สมาชิกและเรื่องอื่นๆ ซึ่งตามมาตรฐานเฉพาะตำแหน่งของเจ้าพนักงานธุรการนั้น จะต้องปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายด้วย และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถอ้างได้ว่าตนไม่มีหน้าที่ในครั้งนี้ อีกทั้งในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนฯ ไม่พบว่าผู้ร่วมกระทำความผิดกับผู้ฟ้องคดีด้วย จึงไม่มีเหตุจำเป็นที่คณะกรรมการสอบสวนฯ จะต้องรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง เพื่อสอบสวนผู้ฟ้องคดีเพียงคนเดียวนั้น เนื่องจากมีเพียงผู้ฟ้องคดีคนเดียวที่มีหน้าที่รับผิดชอบเรียกเก็บเงินจากสมาชิกเพื่อนำส่งสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ และรับผิดชอบในการประสานงานกับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ซึ่งคณะกรรมการอีก ๒ คน ไม่รู้เห็นเกี่ยวกับการเรียกเก็บเงินสมาชิก และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวแต่อย่างใด เพียงแต่มีหน้าที่ตรวจสอบการนำส่งเงินให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เท่านั้น โดยตรวจสอบจากใบแจ้งหนี้และใบเสร็จรับเงินซึ่งไม่มียอดหนี้ค้างชำระ รวมทั้งคณะกรรมการทั้ง ๒ คน ได้สอบถามผู้ฟ้องคดีทุกเดือนว่าส่งเงินให้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แล้วหรือไม่ ผู้ฟ้องคดีตอบว่าได้ทำการส่งเงินแล้ว จึงไม่ทำให้คณะกรรมการ

/อีก ๒ คน...

อีก ๒ คน ต้องร่วมรับผิดชอบด้วย ประกอบกับตามบันทึกการสอบปากคำ (ปก. ๑๔) ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ของนางศิริพร ปิ่นแก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง ได้ให้การว่า เจ้าหน้าที่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แจ้งว่าได้โทรศัพท์เข้าสำนักงานเทศบาลตำบลเวียงมอกหลายครั้งแล้ว แต่ไม่สามารถโทรศัพท์ติดต่อนางศิริพรได้ เนื่องจากโต๊ะทำงานของผู้ฟ้องคดีอยู่ใกล้โทรศัพท์ของสำนักงานเทศบาลตำบลเวียงมอก ผู้ฟ้องคดีจึงรับโทรศัพท์ เมื่อทราบว่าเจ้าหน้าที่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ โทรศัพท์มาติดต่อนางศิริพร ผู้ฟ้องคดีจะแจ้งว่าไม่อยู่ แต่ปรากฏว่าในวันที่นางศิริพรได้รับแจ้งจากปลัดเทศบาลตำบลเวียงมอก เกี่ยวกับเรื่องการนำส่งเงินให้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เจ้าหน้าที่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ได้โทรศัพท์เข้ามาที่สำนักงานเทศบาลตำบลเวียงมอก ซึ่งตอนนั้นนางศิริพรได้อยู่บริเวณโต๊ะวางโทรศัพท์ จึงได้รับโทรศัพท์และได้ทราบเรื่องราวจากเจ้าหน้าที่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ว่าผู้ฟ้องคดีแจ้งว่านางศิริพรไม่อยู่หรือไปอบรมทุกครั้งที่มีโทรศัพท์ติดต่อเข้ามา จึงเห็นได้ว่า คณะกรรมการอีก ๒ คน ไม่มีส่วนรู้เห็นในการกระทำความผิดครั้งนี้ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำที่มีเจตนาทุจริตตั้งแต่ต้น เมื่อพิจารณาถึงการกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ไม่ได้นำส่งเงินค่าหุ้นและเงินกู้ให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ พบว่าครบองค์ประกอบความผิดตามข้อ ๗ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ในการเก็บเงินจากสมาชิกและต้องนำส่งให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ทุกเดือน อันถือเป็นหน้าที่ในงานราชการ แต่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ คือมีการเก็บเงินจากสมาชิกแล้วแต่ไม่นำส่งให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แล้วมีเจตนาำเงินนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นความผิดวินัยร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้มีการนำเงินมาคืนในภายหลังก็ไม่ทำให้ความผิดหายไป เพราะเป็นความผิดสำเร็จแล้วตั้งแต่เบียดบังนำเงินไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่เคยยอมรับสารภาพ นั้น เห็นว่า หลังจากมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แล้ว คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้มีการแจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ตามข้อ ๖๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และได้เรียกผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมาให้ปากคำ ซึ่งผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำว่ายอมรับสารภาพว่าไม่ได้นำส่งเงินค่าหุ้นและเงินกู้ให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เป็นความจริงทุกประการ โดยผู้ฟ้องคดีเรียกเก็บเงินจากสมาชิกครบทุกเดือนแต่ไม่ได้นำส่งเป็นเวลา ๕ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ - เดือนตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๒๓๗,๐๗๒ บาท และในวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ได้นำส่งเงินจำนวนดังกล่าวแล้ว อีกทั้งในหลักฐานสำเนาใบรับฝากเงินของธนาคารกรุงไทย สาขาตาก ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๒๓๗,๐๗๒ บาท

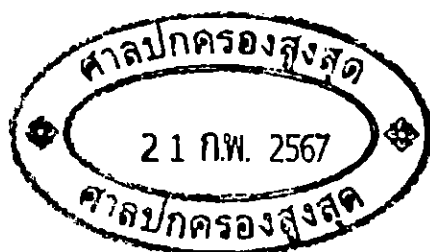

/ผู้ฝากเงิน...

ผู้ฝากเงินคือ นายนิกร อ่อนลมุล ผู้เป็นสามี (ในขณะนั้น) เห็นได้ชัดว่าผู้ฟ้องคดีได้นำเงินจากการเก็บจากสมาชิกไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหมดแล้ว นายนิกรผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อเมื่อทราบเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้น จึงได้ชดใช้เงินแทนผู้ฟ้องคดี หากผู้ฟ้องคดีไม่ได้นำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวจริง ผู้ฟ้องคดีจะต้องมีเงินที่เก็บจากสมาชิกอยู่กับตัว และสามารถนำเงินดังกล่าวไปฝากที่ธนาคารกรุงไทย สาขาเถิน ซึ่งเป็นธรรมเนียมปฏิบัติตามปกติได้

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ที่ลัดโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ และคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ที่ลดย่อนโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

กรณีจึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาก่อนว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นไปโดยชอบด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนด หรือไม่ เห็นว่า บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และ บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ มีการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งเป็นข้อกล่าวหาเดียวกัน กับที่ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบเมื่อครั้งที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๐๕๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ โดยผู้ฟ้องคดี ได้เคยรับสารภาพและให้การยอมรับว่าได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาจริง จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดี ได้รู้แล้วว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร อีกทั้งมีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา ที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของ ผู้ฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ และต่อมาคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้มีการสอบปากคำผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ กรณีถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้มีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน อย่างเพียงพอแล้ว การแจ้งข้อกล่าวหาของคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงจึงเป็นการดำเนินการ ที่ชอบตามข้อ ๖๐ วรรคสาม และข้อ ๖๑ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว ประกอบกับเมื่อผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ อันถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง การที่คณะกรรมการสอบสวนฯ ทำการสอบสวนต่อไป ก็เพื่อที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียดเท่านั้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดี จึงไม่อาจรับฟังได้

/กรณี...

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามที่ถูกลงกล่าวหา หรือไม่ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงาน ของสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด โดยมีหน้าที่รับผิดชอบเรียกเก็บเงินจากสมาชิก เพื่อนำส่งสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ภายในเวลาที่กำหนด และรับผิดชอบในการประสานงานกับสหกรณ์ ออมทรัพย์ฯ เรื่อง การกู้เงินให้แก่สมาชิก และเรื่องอื่นๆ ให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว ตามคำสั่ง เทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๓๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ รับผิดชอบในการเรียกเก็บเงินจากสมาชิกเพื่อนำส่งสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เป็นประจำทุกเดือน และรับผิดชอบในการประสานงานกับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ในเรื่องการกู้เงินให้แก่สมาชิกและเรื่องอื่นๆ ให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ราชการในเรื่องดังกล่าวตามที่ได้รับมอบหมาย จากผู้บังคับบัญชา การที่ผู้ฟ้องคดีเรียกเก็บเงินค่าหุ้นและเงินกู้จากสมาชิกครบทุกเดือน แต่ไม่ได้ นำส่งเงินดังกล่าวให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เป็นเวลา ๕ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ – เดือนตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๒๓๗,๐๗๒ บาท เนื่องจากมีภาระครอบครัวและภาระหนี้สิน จำนวนมาก จึงหลงผิดนำเงินดังกล่าวไปใช้ ตามที่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๐๕๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ และคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ จึงฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามที่ถูกลงกล่าวหาจริง แม้ภายหลังผู้ฟ้องคดี จะได้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาส่งคืนให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แล้วก็ตาม แต่ย่อมเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่ในการดูแลหรือถือครอบครองเงิน ของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวหรือของผู้อื่น อันเป็นการกระทำที่เข้าลักษณะ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ตามข้อ ๗ ของประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี แล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ เห็นชอบตามที่คณะอนุกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์เสนอ โดยลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออก จากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจภายในกรอบของกฎหมายที่ให้อำนาจไว้และเป็นคุณต่อผู้ฟ้องคดีแล้ว มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ที่ลดหย่อนโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ ตามมติ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณีนี้ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการรวบรวมเงิน จากสมาชิกเพื่อจัดส่งให้สหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด เป็นเพียงการอำนวยความสะดวก

/ให้แก่...

ให้แก่สมาชิกเพื่อจะได้ไม่ต้องนำส่งเงินด้วยตนเอง จึงถือเป็นการแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานนอกเหนือจากหน้าที่ราชการ และการแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวไม่ได้อาศัยฐานอำนาจตามกฎหมายใด การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เข้าองค์ประกอบความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่ในการสั่งเกี่ยวกับราชการของเทศบาลและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาล จึงมีอำนาจที่จะแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด ได้ ตามมาตรา ๔๘ เตรส (๒) และมาตรา ๔๘ สัตตรส แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ประกอบกับมาตรฐานกำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาลกำหนดให้ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการต้องปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย มิใช่เป็นการแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานนอกเหนือจากหน้าที่ราชการ และมีใช่เป็นการแต่งตั้งโดยไม่ได้อาศัยฐานอำนาจตามกฎหมายแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

กรณีที่ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี กรณีไม่ดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่รายอื่นด้วยนั้น เห็นว่า ผู้ที่จะมีสิทธิเรียกร้องให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติต่อตนอย่างเสมอภาคหรือเท่าเทียมกับบุคคลอื่นนั้น จะต้องเป็นกรณีที่ผู้กล่าวอ้างมีสิทธิตามกฎหมายจะได้รับสิทธินั้นๆ แต่ไม่ได้รับสิทธินั้นๆ เพราะการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หากใช่เป็นกรณีเป็นผู้กระทำความผิดแล้วมากกล่าวอ้างว่ามีผู้กระทำความผิดด้วยกันบางคนยังมีได้ถูกดำเนินการทางวินัยเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่ธรรมต่อตน อีกทั้งการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่รายอื่นหรือไม่ ก็มีได้มีผลถึงความชอบด้วยกฎหมายของมติและคำสั่งที่พิพาทในคดีนี้แต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

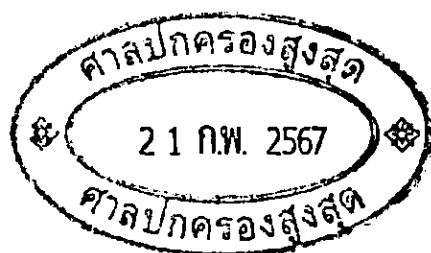
ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ดำเนินการสอบสวนโดยไม่ได้มีการสอบถามผู้ฟ้องคดีว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร และไม่ได้สอบถามผู้ฟ้องคดีว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ตามข้อ ๖๐ วรรคสาม และข้อ ๖๑ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ กระบวนการในการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีจึงไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนฯ ไปพิจารณาโทษทางวินัยร้ายแรงผู้ฟ้องคดี จนกระทั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๕๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ แม้จะมีการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการดังกล่าว

/แต่ผู้ถูกฟ้องคดี...

แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่ได้นำความบกพร่องของกระบวนการสอบสวนที่ไม่ถูกต้องมาประกอบการพิจารณายกเลิกเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยดังกล่าว แต่กลับเห็นว่าประเด็นอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น โดยไม่ได้วินิจฉัยในเนื้อหาของประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ แล้วมีมติให้ลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด ซึ่งเป็นงานในความรับผิดชอบของกองคลัง และมีผู้อำนวยการกองคลังเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานดังกล่าว แต่เมื่อมีกรณีขาดส่งเงินค่าหุ้นและเงินกู้ให้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ล่าช้า เป็นเวลาถึง ๕ เดือน กลับปรากฏว่านางศิริพร ปิ่นแก้ว ผู้อำนวยการกองคลัง และนางกาญจนา เทือกถานักวิชาการการเงินและบัญชี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานกองคลัง แค่อาศัยคำกล่าวอ้างว่าไม่ทราบว่าจะไม่มีการนำส่งเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ จำนวนดังกล่าว เนื่องจากได้ทำการตรวจสอบจากใบแจ้งหนี้ และใบเสร็จรับเงินที่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ส่งมาให้ แล้วขัดหอดความผิดมาให้ผู้ฟ้องคดี แต่เพียงผู้เดียว เพียงเท่านั้นก็ไม่ถูกดำเนินการทางวินัยใดๆ ในทางตรงกันข้าม ผู้ฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบงานตามโครงสร้างงานของสำนักปลัดเทศบาลที่มากอยู่แล้ว และยังได้รับมอบหมายให้เป็นกรรมการผู้ทำการเก็บเงินส่งสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แทนนางประภากร สุริยวงศ์ ซึ่งเป็นงานในหน้าที่ของกองคลังตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๓๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีอาสาทำหน้าที่ดังกล่าว ทั้งที่ไม่ได้เป็นความจริงแต่อย่างใด แต่กลับต้องมาถูกดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงจนถึงขั้นถูกไล่ออกจากราชการตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๕๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ นอกจากนี้ ยังปรากฏในรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าจากรายงานการสอบสวน (สว. ๖) พบว่า นางศิริพร ผู้อำนวยการกองคลัง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงหัวหน้าสำนักปลัด ให้ผู้ฟ้องคดีรายงานข้อเท็จจริงถึงสาเหตุแห่งการไม่นำส่งเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ จำนวนดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทำบันทึกชี้แจง ทั้งที่ในข้อเท็จจริงแล้วตามหนังสือฉบับดังกล่าวเป็นกรณีที่นางศิริพรได้มีหนังสือถึงหัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับคำสั่งจากหัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับสรุปว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทำบันทึกชี้แจงเพียงเท่านั้นนางศิริพรก็ไม่ได้รับความผิดใดๆ แล้ว ส่วนนางกาญจนา เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานกองคลังที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงก็ไม่มี ความผิดใดๆ เลย ซึ่งแตกต่างกับผู้ฟ้องคดีอย่างชัดเจนที่ถูกลงโทษถึงขั้นไล่ออกจากราชการ แม้ต่อมาจะมีการลดโทษเป็นปลดออกจากราชการ แต่ก็เป็นการลดโทษตามเหตุจูงใจต่อหน้าที่ราชการ คำสั่งลงโทษทางวินัยดังกล่าวมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม และเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะลงโทษทางวินัยข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลนั้นได้เมื่อพิจารณาจากประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และ

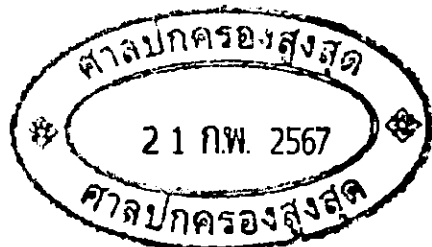

/เงื่อนไข...

เงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๗ วรรคสาม ที่กำหนดว่า การปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การกระทำที่จะถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น จะต้องมียศประกอบที่สำคัญ ๔ ประการ คือ ๑. มีหน้าที่ราชการที่ต้องปฏิบัติราชการ ๒. ได้ปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ คำว่า โดยมิชอบ หมายความว่า ไม่เป็นไปตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการ ๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ คำว่า ประโยชน์ หมายถึง สิ่งที่ได้รับอันเป็นคุณแก่ผู้ได้รับ ซึ่งอาจเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่น ที่มีใช้ทรัพย์สินก็ได้ และคำว่า มิควรได้ หมายถึง ไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับประโยชน์ใดๆ ตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่นั้น และ ๔. โดยมีเจตนาทุจริต ดังนั้น การที่จะวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดี กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงาน เทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ จึงต้องพิจารณาว่ามีการกระทำที่เข้าลักษณะตามองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นหรือไม่ อย่างไร อีกทั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ได้มีการจดทะเบียนก่อตั้งต่อนายทะเบียนสหกรณ์เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๖ โดยการรวมกลุ่มของพนักงานเทศบาลที่ประสงค์จะจัดตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกโดยวิธีการร่วมกันดำเนินธุรกิจเพื่อประโยชน์ ด้วยกัน จึงไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่ดำเนินกิจการ แทนรัฐ และไม่ใช่องค์การมหาชนที่อยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ การแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๓๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ไม่ได้อาศัยฐานอำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบใดๆ ทั้งสิ้น เป็นเพียงการใช้อำนาจในทางบังคับ บัญชาทั่วไปเท่านั้น หากได้เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายมาตรา ๔๘ เตรส แห่งพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๖ หรือระเบียบแต่อย่างใดไม่ พดติการณ์หรือการกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่เข้า องค์ประกอบของความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น โดยให้เพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ที่ลดโทษ ให้ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ที่มีมติเห็นชอบให้ลดหย่อนโทษจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ แจ้งตามหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๓.๒/๓๐๒๐ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า หลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีการประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กลับไปดำเนินการ ตามกระบวนการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากเห็นว่าการดำเนินการทางวินัย

/ที่แล้วมา...

ที่แล้วมาเป็นขั้นตอนกระบวนการทางวินัยไม่ร้ายแรง แต่พฤติการณ์การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้ฟ้องคดี และในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้เรียกผู้ฟ้องคดีไปพบเพื่อแจ้ง และอธิบายข้อกล่าวหา รวมทั้งมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐาน มาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วยตามบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ตามข้อ ๖๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หลังจากนั้น คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาโดยได้ถือเอาสำนวน การสอบข้อเท็จจริงและบันทึกการรับสารภาพของผู้ฟ้องคดีตามที่ถูกกล่าวหาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มาประกอบการวินิจฉัยและมีการสอบสวนบันทึกถ้อยคำผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ แล้วคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามบันทึกการแจ้งและรับทราบ ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ตามข้อ ๖๑ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีรายการต่างๆ ตามที่กฎหมาย กำหนด และผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบในวันเดียวกัน ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้สอบสวนและบันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยผู้ฟ้องคดี ยอมรับสารภาพว่าไม่ได้นำส่งเงินค่าหุ้นและเงินกู้ให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด เป็นเวลา ๕ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ - เดือนตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๒๓๗,๐๗๒ บาท จริง แต่ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวฝากเข้าบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ สาขา สีแยกพระยาศรี เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ สาเหตุแห่งการกระทำความผิดมาจากการมีภาระครอบครัวและภาระหนี้สินจำนวนมาก จะเห็นได้ว่า บันทึกการแจ้งและรับทราบ ข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และบันทึกการแจ้งและรับทราบ ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้รู้แล้วว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไรก็ตาม มีการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและการกระทำที่มีลักษณะ เป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหาที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ และต่อมากลุ่มกรรมการสอบสวนฯ ได้สอบปากคำผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ กรณีถือว่า

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้มีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอแล้ว การแจ้งข้อกล่าวหาของคณะกรรมการสอบสวนฯ จึงเป็นการดำเนินการที่ชอบตามข้อ ๖๐ วรรคสาม และข้อ ๖๑ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ อันถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนฯ จะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ตามข้อ ๔๖ วรรคหนึ่ง (๓) ของประกาศดังกล่าว การที่คณะกรรมการสอบสวนฯ ทำการสอบสวนต่อไปก็เพื่อที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยละเอียดเท่านั้น และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำผิดแต่เพียงผู้เดียว ประกอบกับจากการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนฯ พบว่า คณะกรรมการอีก ๒ คน ไม่ทราบเรื่องที่เกิดขึ้น เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ทำการหลอกลวงให้หลงเชื่อว่าได้นำส่งเงินให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แล้ว อีกทั้งคณะกรรมการทั้ง ๒ คน ก็ไม่ได้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดด้วย จึงไม่มีเหตุผลใดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องดำเนินการทางวินัยกับผู้อื่นนอกจากผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของความผิดตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลฯ ดังกล่าว ประกอบด้วย ๑. การปฏิบัติหน้าที่ราชการ มีองค์ประกอบ ๒ ประการ คือ ๑.๑ ต้องมีการแต่งตั้งและเป็นการแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งแต่งตั้งจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้มีหน้าที่ในการเก็บเงินสมาชิกและต้องนำส่งให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ทุกเดือน ตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๓๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๔๘ เตรส และมาตรา ๔๘ สัตตรส ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการสั่งเกี่ยวกับราชการของเทศบาล และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาล จึงมีอำนาจที่จะแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ได้ คำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ในการเก็บเงินสมาชิกและต้องนำส่งให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ๑.๒ มีหน้าที่ราชการ คือ ต้องเป็นการแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการ ซึ่งต้องพิจารณาถึงมาตรฐานเฉพาะตำแหน่งของผู้ฟ้องคดี คือ ต้องปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมายด้วย ๒. ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ คือ ผู้ฟ้องคดี มีหน้าที่ในการเก็บเงินสมาชิกและต้องนำส่งให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แต่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ที่ตนได้รับ กลับนำเงินที่ตนเองมีหน้าที่เก็บรักษาไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบ ๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์อันมิควร คือ การนำเงินที่ตนเองมีหน้าที่เก็บรักษาไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ๔. โดยเจตนาทุจริต เป็นการกระทำโดยเจตนา เนื่องจากทราบถึงข้อเท็จจริงของการกระทำผิดอยู่แล้ว อีกทั้งยังได้โกหกนางศิริพร ปันแก้ว ผู้อำนวยการกองคลัง รวมถึงบุคคลอื่นๆ ว่าได้นำส่งเงินให้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แล้ว และโกหกเจ้าหน้าที่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ว่า

/นางศิริพร...

นางศิริพรไม่อยู่ทุกครั้งที่เจ้าหน้าที่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ โทรศัพท์เข้ามายังสำนักงานเทศบาล ตำบลเวียงมอก ถือว่ามีเจตนาทุจริตตั้งแต่ต้น เมื่อพิจารณาการกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดี แล้วพบว่าเป็นการกระทำที่ครบองค์ประกอบความผิด จึงเป็นความผิดวินัยร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองและผู้อื่นได้รับประโยชน์อันมิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๗ วรรคสาม แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะได้มีการนำเงินมาคืนในภายหลังเมื่อมีการทักท้วง ก็ไม่ทำให้ความผิดหายไป เพราะเป็นความผิดสำเร็จแล้วตั้งแต่เบียดบังนำเงินไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ทำนองเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และขอถือเอาคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริง ของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของ ตุลาการผู้แถลงคดี

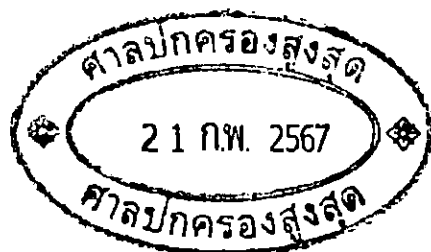
ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้าน คำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับปฏิบัติงาน สังกัดเทศบาลตำบลเวียงมอก ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงาน ของสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด โดยมีหน้าที่รับผิดชอบเรียกเก็บเงินจากสมาชิก เพื่อนำส่งสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ และรับผิดชอบในการประสานงานกับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เรื่อง การกู้เงินให้แก่สมาชิกและเรื่องอื่นๆ ให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว ตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๓๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ต่อมาปลัดเทศบาลตำบลเวียงมอกได้รับแจ้ง จากเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ว่าเทศบาลตำบลเวียงมอกนำส่งเงินค่าหุ้นและเงินกู้ของ สมาชิกล่าช้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๐๕๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงว่ามีมูลความผิดจริง โดยผู้ฟ้องคดีรับสารภาพว่าไม่ได้นำส่งเงินค่าหุ้น

/และเงินกู้...

และเงินกู้ให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เป็นเวลา ๕ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ - เดือนตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๒๓๗,๐๗๒ บาท จริง แต่ได้นำส่งเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แล้ว คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดจริงและให้การเป็นประโยชน์แก่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง อีกทั้งได้นำส่งเงินคืนเรียบร้อยแล้ว การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นความบกพร่องในหน้าที่ราชการ เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ เห็นควรให้ลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วมีความเห็นให้ดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดี โดยลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี จำนวน ๑ ขั้น แล้วรายงานการดำเนินการทางวินัยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาต่อไป ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ มีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กลับไปดำเนินการตามกระบวนการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากเห็นว่า พฤติการณ์การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามขั้นตอนกระบวนการทางวินัยไม่ร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบสวนฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีมีความผิดจริง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองและผู้อื่นได้รับประโยชน์อันมิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ และไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการตามข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แม้จะได้นำเงินจำนวนดังกล่าวส่งคืนให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แล้ว ก็ไม่อาจลบล้างความผิดได้ เนื่องจากความผิดสำเร็จไปเป็นที่เรียบร้อยแล้วตั้งแต่จ่ายเงินไปใช้ส่วนตัว เป็นความผิดวินัยร้ายแรง มีโทษปลดออกจากราชการ แต่มีเหตุควรลดหย่อนโทษ เนื่องจากได้มีการสำนึกผิดและนำเงินส่งคืนแก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แล้ว และยังเป็น การกระทำความผิดในครั้งแรก อีกทั้งผู้ฟ้องคดีมีจิตอาสา ได้อาสาเข้าไปรับหน้าที่ในการเก็บเงินของสมาชิก เนื่องจากบุคลากรกองคลังมีไม่เพียงพอ เห็นควรลงโทษโดยลดโทษจากโทษปลดออก เป็นลงโทษวินัยไม่ร้ายแรงขั้นสูงสุด คือ ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น ต่อมาคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ (พนักงานเทศบาล) ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีมติให้คณะกรรมการสอบสวนฯ ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำความผิดในฐานความผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือวินัยร้ายแรงอย่างไร และเหตุที่ผู้ฟ้องคดีไม่นำเงินค่าหุ้นและเงินกู้นำส่งไปให้กับ

/สหกรณ์...

สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ นั้น ได้นำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวหรือมีการนำเงินมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ของทางราชการหรือไม่ อย่างไร ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้รายงานผลการสอบสวน (แบบ สว. ๖) (เพิ่มเติม) ว่า พิจารณาหลักฐานบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) และบันทึกถ้อยคำ (แบบ ปค. ๑๔) ของผู้ฟ้องคดีและผู้ที่เกี่ยวข้อง และรายงานผลการสอบสวน (แบบ สว. ๖) แล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำเงินค่าหุ้นและเงินกู้ของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน โดยผู้ฟ้องคดีได้รับสารภาพแล้วตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ และบันทึกถ้อยคำ (แบบ ปค. ๑๔) ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นความผิดตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๗ และครบองค์ประกอบความผิดแล้ว ดังนั้น พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เห็นควรลงโทษให้ปลดออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ ได้มีมติเห็นชอบให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๕๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ และได้มีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๒๓.๒/๓๐๒๐ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าว เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีเป็นปลดออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ที่ลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ที่มีมติเห็นชอบให้ลดหย่อนโทษจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ แจ้งตามหนังสือ ที่ ลป ๐๐๒๓.๒/๓๐๒๐ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยจึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ ที่ลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ และคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ที่ลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

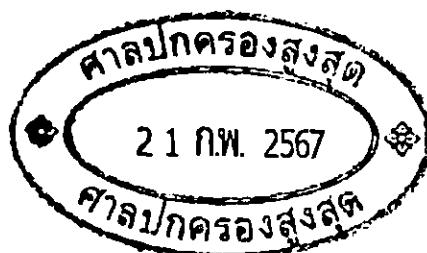
คดีนี้ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๙๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ดำเนินการสอบสวนโดยไม่ได้มีการสอบถามผู้ฟ้องคดีว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร และไม่ได้สอบถามผู้ฟ้องคดีว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ตามข้อ ๖๐ วรรคสาม และข้อ ๖๑ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ กระบวนการในการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีจึงไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่ได้กำหนดไว้ กรณีจึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาก่อนว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นไปโดยชอบด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนด หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หมวด ๔ การดำเนินการทางวินัย ข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานเทศบาลซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า โดยต้องแจ้งข้อกล่าวหา สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงรวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามหมวด ๖ วรรคหก กำหนดว่า ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรีสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามหมวด ๗ หมวด ๖ การกระทำที่ปรากฏชัดแจ้ง ข้อ ๔๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้... (๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายกเทศมนตรี หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว วรรคสอง กำหนดว่า ถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายกเทศมนตรีจะดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง โดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้ หมวด ๗ การสอบสวนพิจารณา ข้อ ๖๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๕๒ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียก

/ผู้ถูกกล่าวหา...

ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ทราบและผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งเป็นหนังสือด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสู้บแก้ข้อกล่าวหาได้ตามข้อ ๖๑ วรรคสอง กำหนดว่า การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ ท้ายประกาศนี้ โดยทำเป็นสองฉบับเพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย วรรคสาม กำหนดว่า เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร แล้วบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน วรรคสี่ กำหนดว่า ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป ข้อ ๖๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๖๐ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการหรือไม่ อย่างไร แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา โดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการอย่างไร และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ วรรคสอง กำหนดว่า การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๓ ท้ายประกาศนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ

/เพื่อมอบให้...

เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหา
ลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย วรรคสาม กำหนดว่า เมื่อดำเนินการ
ดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ
หรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาส
ผู้ถูกกล่าวหาเขียนคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบ
ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะ
ให้ถ้อยคำเพิ่มเติม รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจง
เป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา
โดยเร็ว วรรคห้า กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว
ให้ดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและคณะกรรมการ
สอบสวนวินัยร้ายแรงได้แจ้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ลงวันที่ ๓๐ มกราคม
๒๕๕๗ และลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ตามลำดับ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบข้อกล่าวหา พร้อมแจ้งสิทธิ
ที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อกล่าวหา
ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ และได้แจ้งบันทึกการแจ้ง
และรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ลงวันที่ ๑๙
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อ
รับทราบทุกฉบับ ประกอบกับบันทึกถ้อยคำของผู้ฟ้องคดี (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗
จำนวน ๒ ฉบับ และลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ และบันทึกการสอบปากคำผู้ฟ้องคดี (ปก. ๑๔)
ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดียอมรับสารภาพว่า ได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาจริง
โดยได้เรียกเก็บเงินค่าหุ้และเงินกู้จากสมาชิกครบทุกเดือน แต่ไม่ได้นำส่งให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์
พนักงานเทศบาล จำกัด เป็นเวลา ๕ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ - เดือนตุลาคม ๒๕๕๖
เป็นเงินจำนวน ๒๓๗,๐๗๒ บาท และได้นำส่งเงินจำนวนดังกล่าวให้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แล้ว เมื่อวันที่
๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ปรากฏตามสำเนาใบรับฝากเงินของธนาคารกรุงไทย สาขาตาก วันที่ ๘ พฤศจิกายน
๒๕๕๖ เข้าบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ สาขาสี่แยกพระยาศรี เนื่องจากมีภาระครอบครัวและภาระหนี้สิน
จำนวนมาก จึงหลงผิดนำเงินดังกล่าวมาใช้ โดยคิดว่าจะหามาคืนได้ แต่ในที่สุดก็หาเงินมาคืนไม่ทัน
จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาและเข้าใจดีว่าตนถูกตั้งข้อกล่าวหาใด
รวมทั้งได้ให้ถ้อยคำโดยเข้าใจข้อกล่าวหาและไม่หลงประเด็น พร้อมทั้งรับสารภาพว่าได้กระทำการ
ตามที่ถูกกล่าวหาจริง ซึ่งคำรับสารภาพนั้นเกิดขึ้นทันทีในเวลาใกล้เคียงกับเหตุการณ์ที่ผู้ฟ้องคดี
นำเงินดังกล่าวไปใช้ส่วนตัวโดยทุจริต นำเชื่อว่าเป็นการให้ถ้อยคำรับสารภาพตามความเป็นจริง

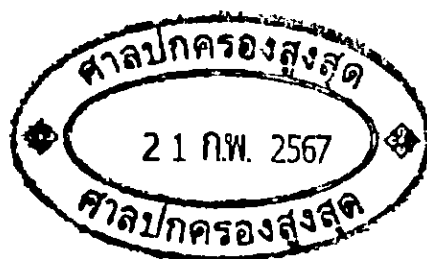

/โดยไม่มี...

โดยไม่มีเวลาไตร่ตรองหาข้อแก้ตัวให้พ้นผิด อีกทั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงได้แจ้งสิทธิผู้ฟ้องคดีที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อกล่าวหาตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ ซึ่งไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด แม้ในชั้นสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนฯ ไม่ได้สอบถามผู้ฟ้องคดีว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ หรือหากคณะกรรมการสอบสวนฯ ให้โอกาสผู้ฟ้องคดียื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือก็ตาม ข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีจะชี้แจงก็ไม่อาจเป็นอย่างอื่นไปได้ เพราะเหตุผู้ฟ้องคดีรับสารภาพโดยละเอียดแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีนำเงินที่เรียกเก็บจากสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการกระทำความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง โดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้ ทั้งนี้ ตามข้อ ๔๖ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ กรณีจึงถือได้ว่า คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ดำเนินการสอบสวนผู้ฟ้องคดีโดยถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่ได้กำหนดไว้ตามข้อ ๖๐ วรรคสาม และข้อ ๖๑ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

กรณีจึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๔๘ เตรสบัญญัติว่า นายกเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้... (๒) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเทศบาล มาตรา ๔๘ สัตตรส บัญญัติว่า ให้นายกเทศมนตรีควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาลและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาล พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๑๑ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ “สหกรณ์” หมายความว่า คณะบุคคลซึ่งร่วมกันดำเนินกิจการเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๗ บัญญัติว่า สหกรณ์มีสองชนิด (๑) สหกรณ์จำกัด คือ สหกรณ์ซึ่งสมาชิกมีความรับผิดชอบจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินค่าหุ้นที่ยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าหุ้นที่ตนถือ (๒) สหกรณ์ไม่จำกัด... มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า คณะบุคคลซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสิบคนจะจดทะเบียนเป็นสหกรณ์จำกัด ตามมาตรา ๗ (๑) ได้ ต้อง (๑) มีกิจการร่วมกันตามประเภทของสหกรณ์ที่ขอจดทะเบียนและในการดำเนินกิจการร่วมกันนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (๒)... ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข

/ในการ...

ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม วรรคสอง กำหนดว่า ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น วรรคสาม กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี เห็นว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้นายกเทศมนตรีเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย และการให้ออกจากราชการซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาทำความเห็นเสนอ ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลงโทษต่ำกว่าปลดออกจากราชการ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานเทศบาลผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘... วรรคสอง กำหนดว่า ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหมวดนี้ ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การอุทธรณ์คำสั่งตามข้อ ๕ ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ทำความเห็นเสนอ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติเป็นประการใดให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งนายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ว่า การลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษ เป็นปลดออกจากราชการ

พิเคราะห์คำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๓๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด มีหน้าที่รับผิดชอบเรียกเก็บเงินจากสมาชิกเพื่อนำส่งสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด ภายในเวลาที่กำหนด และรับผิดชอบในการประสานกับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เรื่อง การกู้เงินให้แก่สมาชิกและเรื่องอื่นๆ ให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว

/และประวัติ...

และประวัติความเป็นมาของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ซึ่งได้จดทะเบียนก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๖ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกออมทรัพย์ พร้อมกับช่วยสมาชิกให้สามารถส่งวนส่วนแห่งรายได้ของตนไว้ในทางอันมั่นคง และได้รับประโยชน์ตามสมควร นอกจากนี้ ยังสามารถให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่สมาชิกในด้านต่างๆ ดังนี้ ๑. ช่วยทุนการศึกษาบุตรสมาชิก ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับปริญญาตรี ๒. ช่วยสงเคราะห์สมาชิกที่ประสบสาธารณภัย ๓. ช่วยเหลือครอบครัวสมาชิกที่ถึงแก่กรรม... ๔. ให้ดอกเบียเงินฝากออมทรัพย์พิเศษที่สูงกว่าสถาบันการเงินอื่นๆ ประกอบกับมาตรฐานกำหนดตำแหน่งพนักงานเทศบาล กำหนดให้ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับปฏิบัติงาน มีหน้าที่และความรับผิดชอบหลัก คือ ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานระดับต้น... และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย แล้วเห็นได้ว่า สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๔ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ออมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๑๑ และจัดตั้งขึ้นตามนโยบายและภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงมหาดไทย เป็นสถาบันเพื่อส่งเสริมการออมเงินและเพื่อให้สวัสดิการแก่พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างของเทศบาลทั่วราชอาณาจักร ซึ่งสมาชิกเป็นผู้ถือหุ้นและออกเงินใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นในการครองชีพ ในลักษณะเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ออมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๑๑ ส่วนงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย หมายความรวมถึงงานที่เกี่ยวข้องกับเทศบาลตำบลเวียงมอก เมื่อสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมเงินและให้สวัสดิการแก่พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างของเทศบาลทั่วราชอาณาจักร การมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีเก็บเงินค่าหุ้นและเงินกู้สมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ของเทศบาลตำบลเวียงมอก แล้วนำส่งให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ จึงเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับเทศบาลตำบลเวียงมอก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการสั่งเกี่ยวกับราชการของเทศบาลและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาล จึงมีอำนาจที่จะแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๔๘ เตรส และมาตรา ๔๘ สัตตรส แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และถือเป็นการมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานอื่น ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของเทศบาลตำบลเวียงมอก ดังนั้น คำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๓๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จึงเป็นการมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการ มิใช่เป็นการแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานนอกเหนือจากหน้าที่ราชการ และมิใช่เป็นการแต่งตั้งโดยไม่ได้อาศัยฐานอำนาจตามกฎหมายแต่อย่างใด ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม และห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

/เมื่อคดีนี้...

เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏตามบันทึกการรับสารภาพของผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ บันทึกถ้อยคำของผู้ฟ้องคดี (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จำนวน ๒ ฉบับ และลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง รวมทั้งบันทึกการสอบปากคำผู้ฟ้องคดี (ปก. ๑๔) ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ ซึ่งผู้ฟ้องคดีให้การว่า ผู้ฟ้องคดีอาสาเข้าไปเป็นคณะกรรมการเก็บเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด และจะได้รับค่าตอบแทน ๗๐๐ บาท ต่อปีโดยสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ จะส่งใบเสร็จมาให้ทางไปรษณีย์ทุกเดือน ผู้ฟ้องคดีจะเรียกเก็บเงินค่าหุ้นและเงินกู้จากสมาชิกทุกๆ สิ้นเดือน แล้วนำส่งให้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ไม่เกินวันที่ ๕ ของทุกเดือนโดยโอนผ่านธนาคารกรุงไทยเข้าบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ และนำใบโอนส่งทางไปรษณีย์โดยเก็บสำเนาไว้ที่เทศบาลตำบลเวียงมอก ๑ ชุด ส่วนเอกสารการส่งทั้งหมด ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เก็บโดยไม่มีใครรู้และไม่มีใครตรวจสอบ พร้อมกับรับสารภาพว่า ได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาจริง โดยได้เรียกเก็บเงินค่าหุ้นและเงินกู้จากสมาชิกครบทุกเดือน แต่ไม่ได้นำส่งให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เป็นเวลา ๕ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ - เดือนตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๒๓๗,๐๗๒ บาท เนื่องจากมีภาระครอบครัวและภาระหนี้สินจำนวนมาก จึงหลงผิดนำเงินดังกล่าวมาใช้ โดยคิดว่าจะหาмаคินได้ ในที่สุดก็หาเงินมาคินไม่ทัน แต่ได้นำส่งเงินจำนวนดังกล่าวให้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แล้ว เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ปรากฏตามสำเนาใบรับฝากเงินของธนาคารกรุงไทย สาขาตาก วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เข้าบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ สาขาสี่แยกพระยาศรี จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นได้ว่า ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะอาสาเข้ามาเป็นคณะกรรมการเก็บเงินของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ผู้ฟ้องคดีประสบปัญหาทางการเงินเป็นอย่างมาก จึงอาจเป็นเหตุจูงใจให้ผู้ฟ้องคดีอาสาเข้ามาทำหน้าที่เก็บเงินค่าหุ้นและเงินกู้ของสมาชิกเนื่องจากทราบแนวปฏิบัติที่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ จะออกใบเสร็จให้แก่สมาชิกทุกคนมาก่อน โดยที่ยังไม่มีการเก็บเงิน จนได้รับแต่งตั้งตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๓๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งทุกสิ้นเดือน ผู้ฟ้องคดีได้เก็บเงินสมาชิก จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นเงินจำนวน ๔๗,๔๑๔.๔๐ บาท ต่อเดือน ส่งให้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ทุกเดือน จนกระทั่งวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ปลัดเทศบาลตำบลเวียงมอกได้มีหนังสือถึงนางศิริพร ปิ่นแล้ว ผู้อำนวยการกองคลัง และในฐานะเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ มีหน้าที่ตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ทั้งด้านเอกสารและการเงิน ว่าได้รับโทรศัพท์จากเจ้าหน้าที่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ว่าเทศบาลตำบลเวียงมอกไม่ได้นำเงินจากสมาชิกส่งมาหลายเดือน นางศิริพรจึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงหัวหน้าสำนักปลัด ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีรายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดียอมรับว่า ได้เก็บเงินค่าหุ้นและ

/เงินกู้...

เงินกู้จากสมาชิกครบทุกเดือน แต่ไม่ได้นำส่งเงินดังกล่าวให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เป็นเวลา ๕ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ - เดือนตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นเงินจำนวน ๒๓๗,๐๗๒ บาท เนื่องจาก มีภาระครอบครัวและหนี้สินจำนวนมาก พฤติการณ์และการกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีบ่งบอกเจตนา ในการนำเงินของสมาชิกที่ผู้ฟ้องคดีได้รับและมีหน้าที่ต้องนำส่งให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ไปใช้ประโยชน์ ส่วนตน ซึ่งเป็นการละเว้นการปฏิบัติโดยทุจริต ซึ่งคำว่า ทุจริต หมายถึง ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ราชการ ที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๓๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติหน้าที่ในการนำส่งเงินค่าหุ้นและเงินกู้ที่เก็บจากสมาชิกให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ กลับนำเงินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตน โดยไม่มีกฎหมายให้อำนาจผู้ฟ้องคดีกระทำได้ ซึ่งสอดคล้อง กับความหมายของคำว่า เจตนาทุจริต หมายความว่า เป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบ ด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น แม้อ่อนวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้มีการโอนเงิน จำนวนดังกล่าวให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ แล้วก็ตาม แต่เป็นเงินของนายนิกร อ่อนลมุล นักพัฒนาชุมชน สังกัดเทศบาลตำบลเวียงมอก ซึ่งเป็นสามีของผู้ฟ้องคดี ปรากฏตามบันทึกถ้อยคำ (ปก. ๑๔) ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ของนายนิกร ยิ่งทำให้เห็นเจตนาทุจริตของผู้ฟ้องคดีว่านำเงินที่ได้รับจากสมาชิก เป็นเวลา ๕ เดือน ไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตนโดยทุจริตจริง จึงไม่มีเงินที่จะนำมาใช้หนี้คืนแก่สหกรณ์ ออมทรัพย์ฯ ซึ่งสอดคล้องกับการให้ถ้อยคำของสามีผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีมีภาระเลี้ยงดูตายาย มีหนี้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ หนี้ธนาคารออมสิน และผู้ฟ้องคดีกระทำแบบนี้มาหลายครั้งแล้ว ตนทราบ ในภายหลังทุกครั้ง จึงต้องแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเป็นครั้งๆ ไป กรณีจึงเห็นได้ว่า พฤติการณ์และ การกระทำของผู้ฟ้องคดีเข้าลักษณะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ ตามข้อ ๗ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ เห็นชอบตามที่ คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์เสนอ โดยลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจภายในกรอบของกฎหมายที่ให้อำนาจไว้และเป็นคุณ ต่อผู้ฟ้องคดีแล้ว ทั้งนี้ ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง และประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดลำปาง เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ประกอบมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก

/ที่ ๙๘/๒๕๖๐...

ที่ ๙๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ที่ลดหย่อนโทษให้ผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้ ฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งแต่งตั้งนางศิริพร ปันแก้ว ผู้อำนวยการกองคลัง และนางกาญจนา เทือกถา นักวิชาการการเงินและบัญชี เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด ร่วมกับผู้ฟ้องคดี แต่เมื่อมีกรณีขาดส่งเงินค่าหุ้นและเงินกู้ให้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ล่าช้า เป็นเวลาถึง ๕ เดือน นางศิริพรและนางกาญจนาอ้างเพียงว่าไม่ทราบว่าจะไม่มีการนำส่งเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ เนื่องจากได้ทำการตรวจสอบจากใบแจ้งหนี้และใบเสร็จรับเงินที่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ส่งมาให้แล้ว ไม่มียอดหนี้ค้างชำระ แล้วขัดทอดความผิดมาให้ผู้ฟ้องคดีแต่เพียงผู้เดียว ก็ไม่ถูกดำเนินการทางวินัยใดๆ กรณีจึงมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงมอก ที่ ๓๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งให้นางศิริพร ผู้อำนวยการกองคลัง มีหน้าที่ตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ทั้งด้านเอกสารและการเงิน และให้นางกาญจนา เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดทำรายงานต่างๆ เกี่ยวกับกิจการสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ รับเรื่องขอกู้เงิน การสมัครเป็นสมาชิก หรือการลาออกจากสมาชิก และอื่นๆ ร่วมกับผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า แม้นางศิริพรจะมีหน้าที่ตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ทั้งด้านเอกสารและการเงิน และได้สอบถามผู้ฟ้องคดีทุกเดือน (ทุกครั้ง) ว่าส่งเงินให้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ หรือยัง ได้รับคำตอบว่าได้ทำการส่งเงินให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ทุกเดือนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยไม่ได้ขอตรวจสอบเอกสารใบนำส่งเงินให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ก็ตาม ปรากฏตามบันทึกการสอบปากคำนางศิริพร (ปก. ๑๔) ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่เมื่อผู้ฟ้องคดียอมรับว่าได้เรียกเก็บเงินค่าหุ้นและเงินกู้จากสมาชิกทุกๆ สิ้นเดือน และต้องนำส่งเงินค่าหุ้นและเงินกู้ของสมาชิกให้สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ไม่เกินวันที่ ๕ ของทุกเดือน โดยทางสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ จะส่งใบเสร็จมาให้ทางไปรษณีย์ทุกเดือน และให้โอนเงินค่าหุ้นและเงินกู้ผ่านธนาคารกรุงไทยเข้าบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ และนำใบโอนส่งทางไปรษณีย์โดยเก็บสำเนาไว้ที่เทศบาลตำบลเวียงมอก ๑ ชุด และเอกสารการส่งทั้งหมดผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เก็บโดยไม่มีใครรู้และไม่มีใครตรวจสอบ อีกทั้งเมื่อเจ้าหน้าที่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ โทรศัพท์มาที่สำนักงานเทศบาลตำบลเวียงมอกหลายครั้งเพื่อจะสอบถามนางศิริพรเกี่ยวกับการส่งเงินค่าหุ้นและเงินกู้ของสมาชิกล่าช้า ก็ไม่สามารถติดต่อได้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีรับโทรศัพท์แล้วแจ้งว่านางศิริพรไม่อยู่ ซึ่งข้อเท็จจริงนี้ ผู้ฟ้องคดีมิได้โต้แย้ง กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีพยายามปกปิดข้อเท็จจริงที่ได้กระทำการทุจริตเพื่อมิให้นางศิริพรได้ทราบเหตุดังกล่าว จากข้อเท็จจริงดังกล่าว

/จึงฟังได้ว่า...

จึงฟังได้ว่า นางศิริพรไม่มีส่วนรู้เห็นการกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีเจตนาปกปิดความจริงโดยการเก็บเอกสารทั้งหมดไว้กับตนเองและไม่ให้นางศิริพรได้รับโทรศัพท์จากเจ้าหน้าที่สหกรณ์ออมทรัพย์ฯ ส่วนนางกาญจนาไม่ได้มีหน้าที่โดยตรงในการเก็บเงินดังเช่นผู้ฟ้องคดีกรณีจึงฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดแต่เพียงผู้เดียว การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้ ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์ ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ประธานแผนกบริหารราชการแผ่นดิน ตุลาการหัวหน้าคณะ
ในศาลปกครองสูงสุด

นายพงษ์ศักดิ์ กัมพูสิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่ง ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมเกียรติ แสงรุ่ง

